

اختلالات طیف اوتیسم چیست؟

اختلالات طیف اوتیسم (ASD) آن دسته از ناتوانی های رشدی است که در اثر مشکل مغزی بروز می کنند. دانشمندان هنوز نمی دانند که این مشکل دقیقا از چه چیزی ناشی می شود. ASDها می توانند در سطوح مختلفی از بسیار خفیف تا شدید بر عملکرد فرد تاثیر بگذارند. معمولا فرد مبتلا به ASD نشانه خاصی که او را از سایرین متمایز کند ندارد، ولی ارتباط، تعامل، رفتار و یادگیری وی می تواند به گونه ای متفاوت با دیگران باشد. توانایی های یادگیری و تفکر افراد مبتلا به ASD می تواند از سطح نابعه به سطح بسیار عقب افتاده متفاوت باشد. اختلال در خودماندگی شایع ترین نوع ASD است، اما انواع دیگری نیز دارد، مانند: "اختلال نافذ مربوط به رشد، که به گونه ای دیگر مشخص نشده است" (PDD-NOS) و سندرم آسپرگر.

برخی علائم ASD چیست؟

افراد مبتلا به ASD ممکن است در مهارت های اجتماعی، عاطفی و ارتباطی مشکل داشته باشند. ممکن است رفتارهای خاصی را تکرار کنند و نخواهند در فعالیت های روزمره شان تغییری بدهند. بسیاری از افراد مبتلا به ASD، همچنین روش های متفاوتی برای یادگیری، تمرکز کردن یا واکنش به مسائل دارند. ASD از اوایل دوران کودکی آغاز می شود و تمام عمر ادامه می یابد.

یک کودک یا فرد بزرگسال مبتلا به ASD ممکن است:

- بازی های "واهمودی" را انجام ندهد (مثل ادای "غذا دادن" به عروسک)
- برای نشان دادن علاقه خود به اشیاء اشاره نکند (مثل نشان دادن یک هواپیمای در حال پرواز)
- وقتی کسی چیزی را نشان می دهد، به آن نگاه نکند.
- در ارتباط با دیگران مشکل داشته باشد یا اصلا علاقه ای به افراد دیگر نداشته باشد.
- از چشم به چشم شدن با افراد اجتناب کند و بخواهد تنها باشد.
- کلمات یا عباراتی که به او گفته می شود را تکرار یا تقلید کند، یا به جای زبان معمولی این کلمات یا عبارات را مکررا استفاده کند (بیماری پژواک گوئی).
- خودشان مشکل داشته باشند.
- ترجیح دهد کسی او را در آغوش نگیرد یا نوازش نکند، یا اینکه فقط وقتی او می خواهد این کار انجام شود.
- وقتی دیگران با او صحبت می کنند خود را بی توجه نشان دهد، ولی به صداهای دیگر واکنش نشان دهد.

- به افراد علاقه زیادی داشته باشد، ولی نداند چطور با آن ها صحبت کند، بازی کند یا ارتباط برقرار کند.
- در فهم احساسات دیگران یا صحبت درباره احساسات
- در ابراز احتیاجات خود با استفاده از کلمات یا احساسات معمول مشکل داشته باشد.
- انجام برخی کارها را بارها و بارها تکرار کند.
- در وفق دادن خود با تغییرات روزمره مشکل داشته باشد.
- به بو، مزه، ظاهر، جنس یا صدای چیزها، واکنش های غیرمعمول از خود نشان دهد.
- مهارت هایی که قبلا داشته را از دست بدهد (مثلا کلماتی که می توانسته بگوید را دیگر نگوید).

اگر فکر می کنم کودکم دچار ASD شده است چه کار می توانم بکنم؟

با پرستار یا پزشک کودک خود صحبت کنید. اگر شما یا پزشکتان فکر می کنید مشکلی وجود دارد، درخواست مراجعه برای ملاقات با یک متخصص رشد اطفال یا متخصصین دیگر کنید، و یا با مرکز آموزش کودکان استثنایی (مخصوص کودکان زیر 3 سال) در منطقه خود یا مدرسه دولتی (برای کودکان سه ساله و بیشتر) تماس بگیرید. برای اینکه بدانید چه کسی در منطقه شما پاسخگوی سوالات شما خواهد بود می توانید با مرکز اطلاعات ملی کودکان و نوجوانان معلول (NICHCY) از طریق سایت www.nichcy.org و یا با شماره تلفن 1-800-695-0285 تماس بگیرید. علاوه بر این، مراکز پیش گیری و کنترل بیماری ها (CDC) نیز در وب سایت خود که پیرامون اطلاعات مربوط به اوتیسم است، لینک هایی برای اطلاعات بیشتر خانواده ها قرار داده اند (www.cdc.gov/ncbddd/dd/aic/resources).

در حال حاضر درمان اصلی ASD که بر مبنای تحقیقات می باشد، به صورت متمرکز به آموزش مهارت ها می پردازد و مداخله رفتاری نام دارد. بسیار مهم است که این آموزش ها هر چه زودتر شروع شوند تا به کودک شما کمک کنند به پتانسیل کامل خویش دست یابد. اقدام زودهنگام فوق العاده تاثیرگذار خواهد بود.

علائم را بشناسید. زود اقدام کنید. 1-800-CDC-INFO www.cdc.gov/actearly